نمره مردودی وزارت علوم در جذب دانشجوی خارجی

وزارت علوم فقط نیمی از وظیفه تعیین شده در برنامه ششم توسعه را اجرا کرده است

گزارش یک
علیرضا سزاوار

تعداد دانشجویان خارجی که در حال حاضر در کشور تحصیل می‌کنند با اهداف برنامه ششم و جذب ۷۵هزار دانشجوی بین‌المللی تا سال ۱۴۰۰ فاصله دارد. با این وجود وزارت علوم در اجرای ایده‌هایی مانند مؤسسات جذب دانشجوی خارجی همچنان تعلل می‌کند. آمارها نشان می‌دهد که تا سال تحصیلی گذشته ۴۰هزار دانشجوی خارجی در دانشگاه‌های کشور مشغول تحصیل بودند و در این خصوص ظرفیت‌های بلااستفاده زیادی داریم.

سال گذشته جذب دانشجویان خارجی در جهان گردش مالی ۲۵۰ میلیارد دلاری داشت. به همین دلیل سفارتخانه‌های کشورهای غربی اولویت نخست صدور ویزا را به ویزای دانشجویی و سپس به ویزای سرمایه‌گذاری داده‌اند.

■ تأکید برنامه ششم به جذب دانشجوی خارجی

کمک‌های اجتماعی و اقتصادی که دانشجویان خارجی به کشورهای میزبان می‌کنند، به قدری حائز اهمیت است که کشورهایی مانند ترکیه، قطر، امارات و عربستان هم نیز بخواهند در کنار ۱۰ کشور مقصد دانشجویان خارجی از جمله امریکا و انگلستان قرار بگیرند. تا جایی که می‌توان عنوان کرد چندسالی می‌شود بین برخی کشورها مسابقه جذب دانشجوی خارجی راه افتاده است.

البته این بدان معنی نیست که کشورها صرفاً به دنبال جذب دانشجو باشند، بلکه طبیعتاً باید راهکارهای لازم برای حفظ دانشجوی بومی خود را نیز به کار بگیرند تا بتوانند از مزیت دانشجوی بین‌المللی در کنار آن بهره‌مند شوند.

ایران به‌عنوان کشوری که مراکز دانشگاهی باکیفیت و پارک‌های علم و فناوری شناخته شده‌ای در جهان دارد، می‌تواند به‌عنوان یکی از مقاصد جدی برای دانشجویان بین‌المللی تلقی شود. درحالی که عملاً متولیان امر در طول چهار دهه گذشته نه‌تنها اقدام ویژه‌ای برای این مسئله نکرده‌اند، بلکه به اسناد بالادستی که در برنامه ششم توسعه و مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی آمده است هم توجه چندانی ندارند.

البته مسئولان آموزش عالی در حرف چندان این مهم را قبول نمی‌کنند؛ چراکه به گفته عبدالحمید علیزاده، مدیرکل دانشجویان غیرایرانی وزارت علوم تا سال تحصیلی گذشته ۴۰هزار دانشجوی خارجی در دانشگاه‌های کشور مشغول تحصیل بودند که در این میان طبق گفته سالاری آملی، قائم‌مقام وزیر در امور بین‌الملل دانشگاه‌های امام‌خمینی، فردوسی مشهد، تهران و قم بیشترین دانشجوی خارجی را دارند. همین مسئله نشان می‌دهد بخش عمده‌ای از ظرفیت پذیرش دانشجویان خارجی در دانشگاه‌های مطرح کشور مغفول مانده است.

■ دانشجو به‌جای نفت

یکی از موضوعات مهم در بحث دانشجویان بین‌المللی این است که تا اواسط دهه ۹۰، عملاً دستگاه‌های متولی نقشه راه مشخصی برای این کار نداشتند؛ چراکه اسفند ماه سال ۹۶ بود که سند «جامع روابط علمی بین‌المللی جمهوری اسلامی ایران» در جلسه ۸۰۵ شورای عالی انقلاب اسلامی به تصویب رسید.

سندی که به نوشته خبرگزاری دانشگاه آزاد پنج هدف کلی از جمله مقابله با نفوذ و انحصارطلبی علمی نظام سلطه و حفاظت و صیانت هوشمند از سرمایه‌های انسانی و علمی کشور، ترویج، انتشار و انتقال دستاوردهای علمی و فناوری کشور در چارچوب منافع ملی و سیاست‌های کلان نظام، استفاده هماهنگ و منسجم از ظرفیت‌های علمی کشور برای ارتقای سطح علمی و علوم انسانی و اسلامی در مجمع علمی بین‌المللی به‌ویژه جهان اسلام و... برای آن تعیین شده و طبیعتاً وزارت علوم به‌عنوان مهم‌ترین متولی آموزش عالی باید زیرساخت‌های لازم را برای تحقق این سند فراهم کند.

اما آنچه در میدان عمل به چشم می‌آید، اینکه هنوز راه زیادی برای تبدیل شدن ایران به یکی از مقاصد دانشجویان بین‌المللی وجود دارد.

بارها کارشناسان تأکید کرده‌اند که یکی از راه‌های کاهش وابستگی به درآمدهای نفتی، افزایش درآمدهای مستقیم ارزی و صادرات خدمات آموزش عالی است که جذب دانشجوی بین‌المللی یکی از زمینه‌های درآمد غیرنفتی خواهد بود، البته افزایش پایدار ورود دانشجویان بین‌المللی به همین راحتی‌ها هم نیست و مستلزم مشارکت ویژه بخش خصوصی خواهد بود.

■ رقابت در غرب آسیا برای تصاحب دانشجو

طبق گزارش سازمان بین‌المللی مهاجرت (IOM) در سال ۲۰۱۹ تعداد دانشجویان بین‌المللی در دنیا به پنج میلیون نفر می‌رسد که این تعداد، ۲درصد از جمعیت مهاجران را تشکیل می‌دهد. کشورهای ایالات‌متحده، انگلیس، چین، کانادا و استرالیا به‌ترتیب در رده‌های اول تا پنجم جذاب‌ترین مقاصد برای دانشجویان خارجی قرار دارند.

جالب اینجاست که ایالات‌متحده و بریتانیا به‌ترتیب با کسب درآمد سالانه ۴۰ میلیارد دلار و حدود ۲۸ میلیون دلار در رده اول و دوم بیشترین درآمد از طریق جذب دانشجوی بین‌المللی را به خود اختصاص داده‌اند و نباید این مهم را نیز نادیده گرفت که قطعاً دانشجویان خارجی در کنار پرداخت شهریه دانشگاه، برای گذراندن زندگی خود در حوزه‌هایی مانند مسکن، خوراک، پوشاک، حمل‌ونقل و... هزینه می‌کنند و همین مهم علاوه بر ایجاد اشتغال برای کشورهای میزبان، باعث رونق اقتصاد محلی نیز خواهد شد.

اعتیاد به استفاده از دانشجوی خارجی برای کشورهای مختلف از طریق جذب این قشر از دانشجویان به حدی است که در استرالیا، درآمد حاصل از دانشجویان بین‌المللی چهارمین منبع مهم درآمدهای این کشور به حساب رود. همین مسئله باعث شده تا طی سال‌های اخیر کشورهایی مانند ترکیه، عربستان و مالزی نیز برای جذب این دانشجویان برنامه‌ریزی کرده و تا حدودی نیز موفق باشند و حالا در منطقه خاورمیانه به‌عنوان یکی از مقاصد تحصیلی به شمار روند.

■ شرایط خاص دانشگاه‌ها

فارغ از اهمیت جذب دانشجویان خارجی، آمارها هم نشان می‌دهد که تعداد صندلی‌های خالی در دانشگاه‌های کشور طی چند سال اخیر به‌ویژه در برخی رشته‌ها به شکل فزاینده‌ای افزایش یافته و طبق آمار مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی، یک میلیون صندلی خالی در مراکز آموزشی کشور وجود دارد که قطعاً جذب دانشجوی بین‌المللی راهکاری مناسب جهت استفاده از این ظرفیت خالی به شمار می‌رود.

این شاخص در اسناد بالادستی آموزش عالی نیز مدنظر قرار گرفته است، به‌طوری که سال ۹۵ همزمان با تصویب برنامه توسعه پنج‌ساله ششم کشور، مقرر شد تا سال ۱۴۰۰ تعداد ۷۵ هزار دانشجوی بین‌المللی در زیرمجموعه‌های مختلف آموزش عالی جذب شود، اما در طول این مدت هیچ اقدام مؤثری برای تحقق این هدف انجام نشده و در سال تحصیلی جاری نیز با توجه به شرایط خاص دانشگاه‌ها نمی‌توان انتظار زیادی برای جبران این کم‌کاری داشت.

دانشجویان خارجی با ورود خود به کشور نه‌تنها ارز وارد کشور می‌کنند، بلکه به توسعه دامنه نفوذ فرهنگی و علمی در بلندمدت، ترویج زبان بومی از طریق دانشجویان سایر کشورها، پرورش نسل آینده سیاستگذاران و تصمیم‌گیران کشورهای دیگر، معرفی توانمندی‌های کشور میزبان در حوزه‌های مختلف، صادرات علم و فناوری و جذب اقشار نخبه سایر ملل نیز کمک شایانی خواهند کرد که می‌تواند ایران را در حوزه‌های مختلف برای سال‌های آینده بیمه کند.

■ دانشجویان افغانستانی در صدر

هر چند که عبدالحمید علیزاده، مدیرکل دانشجویان غیرایرانی وزارت علوم به‌عنوان مقام رسمی کشور در این حوزه از جذب ۴۰هزار دانشجوی خارجی توسط دانشگاه‌های مختلف سخن گفته که در دانشگاه‌های وزارت علوم، بهداشت و واحدهای مختلف دانشگاه آزاد اسلامی تحصیل می‌کنند، در مقابل مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی آمار متفاوتی را در این زمینه ارائه می‌کند.

براساس اعلام این مؤسسه در سال ۱۳۹۸، تنها ۲۱هزار و ۵۹۲ دانشجوی خارجی در کشور تحصیل می‌کردند که دوسوم این تعداد را هم نسل دوم و سوم مهاجران افغانستانی تشکیل می‌دهند. این مهم نشان می‌دهد مسئولان وزارت علوم آمار چندان دقیقی از میزان دانشجویان خارجی در کشور ندارند و جالب‌تر اینکه اگر دانشجویان را به تفکیک کشورهای مبدأ رده‌بندی کنیم، باید بگوییم دانشجویان افغانستانی در صدر آن قرار دارند و بعد از آن دانشجویان عراقی، لبنانی، سوری، چینی و پاکستانی ایران را برای تحصیل انتخاب می‌کنند که از جمعیت کل دانشجویان حاضر در کشور، دوسوم آنها مربوط به افغانستانی‌ها هستند.

شکاف آماری بین ۴۰هزار و ۲۱ هزار نفری از جمعیت دانشجویان خارجی حاکی از دقیق نبودن اطلاعات در این حوزه است. با این حال جمعیت بالای دانشجویان افغانستانی در این حوزه قابل کتمان نیست، اما بخش اعظمی از همین دانشجویان نیز، جزو افغانستانی‌هایی هستند که در ایران متولد شده و حتی در مدارس کشور تحصیل کرده‌اند و بعد از آن با گذشت از سد کنکور وارد دانشگاه‌ها شده‌اند، اما به نظر می‌رسد برخی مسئولان جمعیت این دانشجویان را هم در زمره دانشجویان خارجی قلمداد می‌کنند و با احتساب این مسئله جمعیت دانشجویی را ۴۰هزار دانشجو عنوان کرده‌اند! برخی از دانشجویان کشورهای غربی ممکن است چندان علاقه‌ای به تحصیل در دانشگاه‌های مطرح ایران نداشته باشند که قطعاً این مسئله نیز دلایل مختلفی دارد. شاید مهم‌ترین دلیل آن به عدم‌همکاری وزارت خارجه با رایزن‌های علمی برای جذب دانشجوی خارجی، عدم تسلط کامل اساتید به زبان انگلیسی برای ارائه دروس به این زبان برای دانشجویان خارجی، عدم تطابق دوره‌های آموزشی با نیاز دانشجویان بین‌المللی، نامطمئن بودن بازار ارز داخل، عدم تسلط کارمندان بخش بین‌الملل دانشگاه‌ها به زبان انگلیسی، ناشناخته بودن دانشگاه‌های ایران برای دانشجوی بین‌الملل و محدود شدن جامعه آکادمیک کشور به دو یا سه دانشگاه داخلی، درست استفاده نکردن از ظرفیت پردیس‌های بین‌المللی و واحدهای دانشگاه آزاد اسلامی در خارج از کشور و... برگردد.

■ غفلت از دانشجویان همسایه

تنوع اندک دانشجویان خارجی در کشور نشان می‌دهد که نظام آموزش عالی کشور نتوانسته است از ظرفیت دانشجویان منطقه غرب آسیا نیز به‌درستی بهره بگیرد؛ چراکه دانشجویانی از عراق، سوریه و لبنان تمایل شدیدی برای تحصیل در داخل کشور دارند، اما در عمل میدان این حوزه را به کشورهایی مانند عربستان، ترکیه، مالزی و امارات واگذار کرده‌ایم و حالا ایران مقصد پنجم دانشجویان عراقی به‌شمار می‌رود. این مهم درباره جذب دانشجو از کشورهایی مانند چین و پاکستان هم وجود دارد و جالب اینکه برای جذب دانشجو از کشور روسیه که جمعیت بالایی دارد، نیز هیچ‌گونه هدف‌گذاری صورت نگرفته است.

آمارهای منتشر شده نشان می‌دهد از سال تحصیلی ۸۹-۸۸ تا سال ۹۷-۹۶ روند نسبتاً رو به رشدی در جذب دانشجویان خارجی وجود داشته که بیشترین دانشجویان نیز برای تحصیل در مقطع کارشناسی به ایران می‌آیند و دانشجویان بین‌الملل تمایل کمی برای تحصیل در مقاطع کاردانی، کارشناسی‌ارشد، دکتری عمومی و حرفه‌ای در دانشگاه‌های ایرانی دارند.

درحالی که امروزه ایران جایگاه بالایی از لحاظ علمی در مقاطع تحصیلات آکادمیک دارد، اما عملاً از این ظرفیت آنطور که باید استفاده نمی‌شود و مشخص نیست برنامه وزارت علوم برای فعال‌سازی ظرفیت این مقطع در جذب دانشجویان بین‌المللی چیست.

در حال حاضر مؤسسات زیادی در کشور در حوزه اعزام دانشجویان به خارج از کشور فعالیت می‌کنند. مؤسساتی که با هماهنگی دانشگاه‌های خارجی زمینه لازم را برای گرفتن ویزای تحصیلی و دیگر مؤلفه‌های رفتن دانشجو به خارج از کشور فراهم می‌کنند تا نه‌تنها برای خود درآمدزایی داشته باشند، بلکه نام دانشگاه‌های کشورهای مقصد را نیز برای دانشجوی ایرانی جا بیندازند، موضوعی که متأسفانه در کشور ما برای جذب دانشجوی خارجی به چشم نمی‌خورد.

■ غیبت مؤسسات خصوصی جذب دانشجو

واکاوی در زمینه جذب نکردن دانشجویان خارجی نشان می‌دهد که دلایل زیادی موجب عقب‌ماندن از اهداف برنامه ششم توسعه در جذب دانشجوی خارجی شده است که شاید اصلی‌ترین آن آسان نکردن فعالیت مؤسسات خصوصی جذب دانشجو باشد.

وزارت علوم اما با توجه به وظیفه‌ای که برایش درنظر گرفته شده است در جایگاه پاسخگویی در قبال وضعیت نامساعد جذب دانشجوی بین‌المللی قرار دارد. امانه‌تنها تاامروز پاسخ روشنی درباره این مسئله داده نشده، بلکه بعد از شیوع کرونا در کشور جمعیت قابل توجهی از دانشجویان غیرایرانی نیز از کشور رفته‌اند. خرداد ماه امسال بود که مجتبی صدیقی، رئیس سازمان امور دانشجویان وزارت علوم در نشست خبری‌اش گفته بود: «هم‌اکنون بیش از ۱۶هزار دانشجوی غیرایرانی به علت شیوع کرونا از کشور خارج شدند که درصورت امکان از آنان خواسته می‌شود برای امتحانات به‌صورت حضوری به ایران بازگردند.»

به گفته رئیس، سازمان امور دانشجویان وزارت علوم، به‌عنوان اصلی‌ترین نهاد متولی در آموزش عالی کشور «بعد از شیوع کرونا سه رویکرد برای جذب دانشجویان غیرایرانی خواهیم داشت که اولین آن جذب به‌صورت حضوری است و تا جایی که امکان داشته باشیم شیوه حضوری را ادامه می‌دهیم؛ دوم شیوه نیمه‌حضوری و حضوری به صورت تلفیقی است و رویکرد سوم جذب دانشجویان به‌صورت غیرحضوری است که نیازمند قوانین جدید هستیم که در این زمینه زیرساخت‌ها باید تقویت شود.»

واقعیت اما نشان می‌دهد که که وزارت علوم حتی در زمینه آموزش مجازی و غیرمجازی دانشجویان داخل نیز آنطور که باید نتوانسته رضایت‌ها را جذب کند و طبیعی است که در چنین شرایطی و با توجه به نبود بسترهای لازم در حوزه آموزش غیرحضوری نمی‌توان توقع موفقیت در بحث جذب دانشجویان غیرحضوری را از طریق این شیوه داشت.

کرونا هم موجب شده است تا شرایط برای جذب حضوری این دسته از دانشجویان نیز فراهم نباشد. به همین دلیل مشخص نیست درصورت تداوم شرایط دنیا و به تبع آن ایران در خصوص بیماری کرونا، وضعیت جذب دانشجویان خارجی و حتی حفظ همین میزان دانشجو نیز به چه سرنوشتی دچار خواهد شد.

از سوی دیگر حسین سالار آملی، نماینده وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی هم ۱۵ آبان امسال در جلسه کارگروه آیین‌نامه اجرایی بند الف ماده ۶۴ قانون برنامه ششم توسعه کشور با اشاره به تأثیر شیوع کرونا بر آموزش عالی پزشکی و پژوهش گفت: «چالش‌های مربوط به عصر کرونا در این حوزه محدودیت‌های فیزیکی و اجتماعی، کاهش اعتبارات پژوهشی و کاهش دانشجویان خارجی خواهد بود.»

سخنان این دو مدیر ارشد نشان می‌دهد وزارت علوم هیچ برنامه‌ای نه‌تنها برای افزایش این دانشجویان در شرایط فعلی ندارد، بلکه حتی توان لازم برای حفظ همین میزان دانشجوی بین‌المللی در دانشگاه‌های مختلف داخل را هم نداشته است.

مهرماه سال ۹۴ آیین‌نامه‌ای در وزارت علوم تصویب شده که طی آن امکان راه‌اندازی مراکز دانشجوی بین‌المللی که درحقیقت استفاده از ظرفیت بخش خصوصی برای جذب دانشجویان خارجی در دانشگاه‌های مختلف کشور اعم از وزارت علوم، بهداشت، آزاد اسلامی، فنی و حرفه‌ای و... خواهد بود، لحاظ شده، اما در میدان عمل بهایی به این آیین‌نامه داده نشده است.

> دانشجویانی از عراق، سوریه و لبنان تمایل شدیدی برای تحصیل در داخل کشور دارند، اما در عمل میدان این حوزه را به کشورهایی مانند عربستان، ترکیه، مالزی و امارات واگذار کرده‌ایم و حالا ایران مقصد پنجم دانشجویان عراقی به‌شمار می‌رود. این مهم درباره جذب دانشجو از کشورهایی مانند چین و پاکستان هم وجود دارد

گزارش ۲
دلارام عبدزاده

نیمی از مالیات در جیب دانشگاه‌های علوم پزشکی!

بررسی لایحه بودجه ۱۴۰۰ نشان می‌دهد که اعتبارات دانشگاه‌های علوم پزشکی معادل ۴۳درصد از کل درآمدهای مالیاتی کشور است

در بودجه پیشنهادی نظام سلامت در سال آینده بیش از ۱۰۵ هزار میلیارد تومان به دانشگاه‌های علوم پزشکی تخصیص یافته است؛ این در حالیست که دانشگاه‌های علوم پزشکی براساس ماده یک قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه از هرگونه حسابرسی مالی مستثنی هستند!

■ رشد غیرمنطقی امور سلامت

در لایحه بودجه سال ۱۴۰۰ اعتبارات مربوط به حوزه سلامت با افزایش جدی همراه بوده و به رقم نجومی ۱۵۲ هزار میلیارد تومان رسیده است! به‌عبارت دیگر بخش قابل توجهی از افزایش هزینه‌های دولت در حوزه سلامت رخ داده است.

دانشگاه‌های علوم‌پزشکی بخش اعظمی از بودجه نظام سلامت را به خود اختصاص می‌دهند، به‌طوری که از ۱۵۲ هزار میلیارد یاد شده، حدود ۱۰۵ هزار میلیارد تومان به دانشگاه‌های علوم‌پزشکی تخصیص یافته است، اما نگاهی به بودجه برخی بخش‌ها از رشد عجیب بعضی برنامه‌های مربوط به امور سلامت از جمله «خدمات رفاهی، فرهنگی و ورزشی دانشجویان علوم‌پزشکی» خبر می‌دهد.

اعتبارات مربوط به برنامه «خدمات رفاهی، فرهنگی و ورزشی دانشجویان علوم پزشکی» در لایحه بودجه سال ۱۴۰۰ تقریباً دو برابر شده و به رقم نجومی بیش از هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان رسیده که نشان می‌دهد هزینه‌های امور سلامت در این بخش با رشد زیاد و غیرمنطقی همراه بوده است.

■ بودجه کلان با وجود تعطیلی دانشگاه

همچنین در فصل آموزش عالی در حوزه سلامت، با وجود تعطیلی دانشگاه‌های علوم‌پزشکی به دلیل شیوع بیماری کرونا، مجموع اعتبارات از رقم ۲۴ هزار میلیارد تومان در قانون بودجه ۹۹ به حدود ۴۰ هزار میلیارد تومان در لایحه بودجه ۱۴۰۰ رسیده و به عبارتی با رشد ۶۳ درصدی همراه بوده است.

در این فصل برخی از برنامه‌ها با رشد عجیب و غریبی همراه بوده‌اند، به‌طور مثال برنامه «آموزش نیروی انسانی متخصص - پزشکی و پیراپزشکی» با افزایش حدود ۲/۵ برابری همراه بوده و به رقم ۱۳ هزار و ۸۴۸ میلیارد تومان رسیده است. این موضوع در حالی است که دانشگاه‌های علوم پزشکی به علت شیوع کرونا تعطیل یا نیمه‌تعطیل هستند و با توجه به پیش‌بینی‌ها حداقل تا مهرماه سال ۱۴۰۰ به شرایط قبل از بیمار کرونا برنمی‌گردند.

از سوی دیگر تعداد دانشجویان علوم‌پزشکی نیز نه‌تنها افزایش چشمگیری نداشته، بلکه در اکثر مقاطع با کاهش نیز همراه بوده است. توزیع نامتوازن اعتبارات و تخصیص بخش اعظم بودجه نظام سلامت به دانشگاه‌های علوم پزشکی در حالی صورت می‌گیرد که دانشگاه‌های علوم پزشکی براساس ماده یک قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور «از هرگونه حسابرسی مالی بودجه‌ای مستثنی هستند!»

■ معاف از حسابرسی

در ماده یک قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور آمده است: «دانشگاه‌ها، مراکز و مؤسسات آموزش عالی و پژوهشی و فرهنگستان‌ها و پارک‌های علم و فناوری که دارای مجوز از شورای گسترش آموزش عالی وزارتخانه‌های علوم، تحقیقات و فناوری و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و سایر مراجع قانونی ذیربط هستند، بدون رعایت قوانین و مقررات عمومی حاکم بر دستگاه‌های دولتی به‌ویژه قانون محاسبات عمومی کشور، قانون مدیریت خدمات کشوری و فقط در چهارچوب مصوبات و آیین‌نامه‌های مالی، معاملاتی، اداری، استخدامی و تشکیلاتی مصوب هیئت امنا که حسب مورد به تأیید وزیران علوم، تحقیقات و فناوری و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و در مورد فرهنگستان‌ها به تأیید رئیس‌جمهور و در مورد دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی و تحقیقاتی وابسته به نیروهای مسلح به تأیید رئیس ستاد کل نیروهای مسلح می‌رسد، عمل می‌کنند.»

این عدم حسابرسی باعث می‌شود هیچ نظارتی بر بودجه دانشگاه‌های علوم پزشکی صورت نگیرد و این امر زمینه را برای وقوع تخلفات مالی برای این دانشگاه‌ها فراهم می‌آورد. در مجموع با توجه به نکات یاد شده، به نظر هزینه‌های امور سلامت با رشد زیاد و غیرمنطقی در بسیاری از بخش‌ها همراه بوده است و نیاز به بازنگری جدی دارد.

از طرف دیگر افزایش دو برابری اعتبارات دانشگاه‌های علوم‌پزشکی در حالی اتفاق افتاده که میزان مراجعات به بیمارستان‌ها و همچنین تعداد بیماران بستری با کاهش جدی همراه بوده است که این مسئله علامت سؤال بزرگی را ایجاد می‌کند و نیاز به شفاف‌سازی دارد.

گشت نشریات

سیر تا پیاز دانشگاه

بسیج دانشجویی دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران، ویژه‌نامه نشریه دانشجویی «۵۰ تومنی» را منتشر کرد.

در این شماره از نشریه دانشجویی «۵۰ تومنی» با توجه به آغاز سال تحصیلی، ویژه‌نامه‌ای برای دانشجویان ورودی رشته‌های حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران تهیه شده است. معرفی این دو رشته تحصیلی با آینده شغلی به همراه مشاوره تحصیلی در این نشریه تنظیم شده است.

اینجا کجاست؟

به همت بسیج دانشگاه بین‌المللی امام رضا (ع)، شماره شانزدهم نشریه دانشجویی «خط‌شکن» منتشر شد.

در این شماره از نشریه دانشجویی «خط‌شکن» به مناسبت آغاز سال تحصیلی برای دانشجویان ورودی سال ۹۹، با نگاهی واقع‌بینانه به معرفی فضای کلی دانشگاه بین‌المللی امام رضا (ع) پرداخته شده است. بررسی طرح مکانیسم ماشه از طرف دولت امریکا و معرفی کتاب، از دیگر بخش‌های این نشریه دانشجویی است.

این حیات انقلابی

دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی گیلان، سیزدهمین شماره نشریه دانشجویی «صداتیو» را منتشر کردند.

در این شماره از نشریه فرهنگی و دانشجویی «صداتیو» با توجه به فرا رسیدن هفته کتاب و کتابخوانی، به این مسئله پرداخته و ترویج فرهنگ کتاب‌خوانی را به‌عنوان یک انقلاب حیاتی در حوزه آموزشی و فرهنگی تعبیر کرده است. عدم مطالعه در اقشار مختلف جامعه، نقش نظام آموزشی، فضای مجازی و معرفی کتاب از جمله موضوعات این نشریه دانشجویی است.

ازدواج، بله یا خیر؟!

به همت دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی گیلان، دوازدهمین شماره نشریه دانشجویی «صداتیو» منتشر شد. در این شماره از نشریه دانشجویی «صداتیو» به مسئله ازدواج به‌عنوان یکی از مهم‌ترین تصمیم‌های زندگی جوانان و موانع آن پرداخته شده است؛ «از رنجی که می‌بریم»، «ازدواج، بله یا خیر؟!»، «فقط من موفقم»، «پیوند در جهان» و «شش خوان اشرف» از جمله تیترهای این نشریه دانشجویی است. بررسی فیلم کمدی درام «داستان ازدواج» نیز از دیگر بخش‌های این نشریه دانشجویی است.

کرونا و دولت تدبیر

بسیج دانشجویی دانشکده مدیریت دانشگاه تهران، شماره چهارم نشریه «ایران ۱۴۰۴» را منتشر کرد.

در این شماره از نشریه دانشجویی «ایران ۱۴۰۴» به عملکرد دولت حسن روحانی، رئیس‌جمهور دولت تدبیر و امید پرداخته است و سوءمدیریت او در مقابل شیوع بیماری کرونا و شعاری بودن فعالیت‌ها و کنفرانس‌های خبری‌اش بررسی شده است. نگاهی به برگزاری انتخابات امریکا همراه با پیامدهای اجتماعی آن مانند اغتشاش در سطح شهر و اعتراضات مردمی شده است؛ اعتراضات درباره نحوه عملکرد ترامپ و عدم توجه سیاستمداران ایالات متحده امریکا به مردم عادی و مشکلات معیشتی و شرایط خاص شیوع بیماری کروناست.

مشکل اینترنت

به همت بسیج دانشجویی دانشگاه سمنان، نودمین شماره نشریه دانشجویی «تلنگر» منتشر شد.

در این شماره از نشریه دانشجویی «تلنگر» به بررسی مشکلات آموزشی دانشجویان غیرایرانی و معضلات آموزش مجازی برای آنها پرداخته شده است. حجم اینترنتی که برای دانشجویان در هر ترم از طرف دانشگاه معین می‌شد بررسی شده است؛ حجم اینترنتی که به دلیل تعطیلی دانشگاه‌ها هنوز در دانشگاه‌ها شارژ می‌شود و با وجود عدم استفاده دانشجوها از آن، هزینه آن از دانشجویان دریافت می‌شود.

سیاست‌های بنزینی

به همت بسیج دانشجویی دانشگاه علوم و تحقیقات، شماره دهم نشریه دانشجویی «افق تحلیل» منتشر شد.

در این شماره از نشریه «افق تحلیل» به بهانه یک ساله شدن آخرین گرانی بنزین در سال ۹۸ به نقد و تحلیل سیاست‌های بنزینی دولت یازدهم و دوازدهم پرداخته شده است؛ نگاهی به تأثیر گرانی بنزین روی کالاهای دیگر شده و از منظر روانشناختی اعتراضات مردم و اسباب این اعتراضات را بررسی کرده‌اند.